

لوح مبارک دریاره ایران

حضرت بهاءالله

اصلی فارسی

من آثار حضرت بهاءالله - مائدہ آسمانی، جلد ۴

باب شانزدهم - لوح مبارک دریاره ایران

در لوح طبیب فرموده‌اند: "اینکه دریاره انقلاب و اختلاف ایران مذکور شده بود هذا ما وعدنا به فی الالواح ای طبیب قبل از ارسال بدیع حجت الهی بر اهل آن دیار کامل و بالغ نه چه که رئیس از تفصیل بتمامه مطلع نبوده و نفسی هم جهرة کلمه حقی بر او القاء نکرده و لکن بعد از ظهور بدیع بر قدرت منیعه الهیه و ابلاغ کلمه ریانیه و کتاب الهی حجت و برهان کامل و بالغ شده چون بنعمت معنویه اقبال نمودند از نعماء ظاهره هم منوع گشتند حتم بود این بلا من لدی الله مالک الاسماء حال باید تفکر نمود که سبب چه بوده که رشحات بحر غضب الهی رئیس را مهلت داده و سایرین را اخذ نموده عند رسیک علم ما کان و یکون انه هو العلیم الخیر اگر ناس در امور وارد و این بلیه کبری تفکر مینمودند کل را بشاطئ عن احادیه متوجه مشاهده مینمودی و لکن قضی ما اراد انه هو المراد" انتهى

و نیز دریاره ایران از الواح مبارک که جمال قدم جل شأنه الاعظم این لوح مبارک است قوله تعالی: هو المنادی في سجنـه العظـيم يا ايـها الشـارـب رـحـيقـي من يـد عـطـائـي و يا ايـها الطـائـرـي في هـوـائـي و يا ايـها المـحـترـقـي بـحـزـنـي و مـصـيـبـاتـي و يا ايـها المشـتعلـي بـنـارـحـبـي اـسـمعـنـدـائـي عنـ شـطـرـسـجـنـي اـنـا مـنـ اـفـقـ الـبـلـاءـ نـدـعـوـكـ و نـذـکـرـکـ اـنـتـ تـعـلـمـ و اللهـ يـعـلـمـ انـ البـهـاءـ مـا نـطـقـ عنـ الـهـوـیـ اـمـ الـکـلـ بـالـبـرـ وـ التـقوـیـ وـ نـهـاـمـمـ عنـ الـبـغـیـ وـ الـفـحـشـاءـ وـ لـکـنـ الـقـومـ نـبـذـواـ نـصـائـحـیـ وـ مـوـاعـظـیـ وـ عـمـلـواـ مـا نـاحـ بـهـ الـاقـلامـ وـ الـلـواـحـ يـعـمـلـونـ مـا يـأـمـرـهـمـ بـهـ اـهـوـاـمـهـ الاـ اـنـهـمـ فـيـ غـفـلـةـ وـ ضـلـالـ لـعـمـرـکـ انـ تـعـدـ بـلـایـائـیـ لـاـ تـحـصـیـهـاـ تـشـهـدـ بـذـلـکـ کـتـبـ اللهـ وـ عنـ وـرـائـهـاـ اـمـ الـکـتابـ قدـ سـمـعـنـاـ حـنـینـکـ فـیـ حـزـنـ مـوـلـیـکـ وـ عـرـفـناـ اـحـتـراـقـکـ فـیـماـ وـرـدـ عـلـیـهـ مـنـ الـاعدـاءـ نـسـئـ اللهـ تعالـیـ اـنـ يـجـزـیـکـ جـزـاءـ کـامـلاـ اـنـهـ هوـ العـزـیـزـ الـوـهـابـ اـنـاـ عـلـمـنـاـمـهـ فـیـ

كتبا و الواحنا ما يرفعهم بين العباد و هم ارتكبوا ما جرت به الدموع من عيون الابرار و لكن قلمي الاعلى لا يلتفت اليهم ولا الى الدنيا و ما خلق فيها يشهد بذلك صريحه و ما نزل منه في العشى والاشراق

سبحان الله عنایت سبب شقاوت شد و شفقت علت بغضباء در سنین متوالیات نصیحت نمودیم و بما ینفعهم و یضرهم آگاهی دادیم و لکن نصح الله اثری نمود و بر صحنه صما اوامر و نواہی الهی نفعی نخشید در لیالی و ایام بمفتریات مشغولند نظر بعدم استحقاق عباد این امور واقع شده و میشود سبحان الله نیر عدل باید از افق ایران اشراق نماید حال از افق عشق آباد مشرق و لائخ صد هزار حیف که اهل ایران از اثمار سدره مبارک که که در آن ظاهر شد محروم و منوعند عمر الله هذا من جراء اعمالهم فی ایامه انه هو الفرد الواحد العزیز العلام از حق میطلبیم ایران را مؤید فرماید بر اجراء عدل و انصاف ان ریک یحب الوفاء فی کل الاحوال این ایام باید در حفظ و صیانت آن از مظلوم مدد طلب نمایند و رأی اخذ کنند و لکن غفلت و نادانی ایشانرا از ما ینفعهم منع نموده اینست جزاء اعمال در یوم مآل هر یوم اوامر و احکام خارجه نفوذ مینماید و باین نفوذ نفوذ اهل ایران متوقف از حق بطلب نامئین را آگاه فرماید و از خواب بر انگیزاند شاید تمسک نمایند با آنچه سبب نجاح و فلاح است و لکن هیهات زود است دو اصبع متصل شود اذا یرون انفسهم فی خسنان مبین کذلک ذکرنا لک ما کان مستورا عن الابصار ان ریک هو العزیز البصار

و در لوح علی میفرمایند قوله تعالی : ”اینکه در تنگی و قحطی ایران مرقوم فرموده بودید این از وعد الهی بوده در الواح چنانچه در همان سنه که لوح منیع بید بدیع ارسال شد در الواح ذکر شدائد و بلایا و قحط آن دیار تصریحا نازل شده و وعید الهی کل را احاطه نموده چنانچه آیه نازل که مضمون آن این است اگر نظر بمالحظه احباب نبود کل هلاک میشدند ای علی هنوز اثر دم بدیع از ارض محوشده و تو میدانی که آن مظلوم بگابی فرستاده شد که ابدا از برای نفسی در آن عذری باقی نمانده و اصل امر بکمال تصریح اظهار شده مع ذلک ورد علیه ما ورد“ انتهی